

Vuosikertomus

NAKKILAN LUKIO

2019-2020

Iina Henttinen: Tomaatit

Etätehtäviä

Korona-viruksen takia lukiolaiset olivat koko loppukevään etäopetuksessa. Kuvataiteen kursilla painettiin kohopainotöitä.

Siiri Tuominen: Nalle-karhu

Iina Henttinen: Käpy

Sini Suominen: Makrillit

Vuosikertomus 2019-2020

Tätä vuosikertomusta ovat olleet tekemässä Mari Viitaniemi, Aleksandra Rauhaniemi, Emilia Erkkilä, Veeti Lahdenmäki, Leevi Leppälampi, Vili Mäkinen, Henna Pärssinen, Anni Suominen, Eetu Suominen, Sini Suominen ja Siiri Tuominen. Opettaja Juha Kopio.
Nakkilan lukio, Porintie 13, 29250 Nakkila.

Kansi: Ryhmytymistehtävä saksalaisessa Dormagenin yhtenäiskoulussa maaliskuussa.

Rehtorin ajatuksia kuluneesta vuodesta

Kulunut vuosi sisältää paljon asioita ja tapahtumia, joita ei syksyllä olisi edes osannut ennustaa tapahtuvaksi. Syksyllä koulu alkoi kuten ennenkin: uudet lukiolaiset tutustumisella lukion toimintaan. Abit valmistautuivat syksyn kirjoituksiin. Nakkilan lukiossa lukiolaisten määrä lukuvuonna 2019-2020 on ollut hieman yli 90 opiskelijaa.

Syksyn kirjoitusten jälkeen saimme itsenäisyyspäivän aikaan onnitella yhden uuden ylioppilaan. Syksyn kirjoitukset sujuivat ongelmitta. Digikoeympäristö-tiimi on jo kokenut ja rutinoitunut sähköisten ylioppilaskirjoitusten järjestämisessä. Kiitos tiimille!

Abit ja sennut kävivät Studia-messuilla marraskuussa 2019 Helsingissä tutustumassa, mitä jatko-opintomahdollisuuksia Suomessa on. Nakkilan lukio osallistui syksyllä 2019 Strasbourgissa Euroopan parlamentissa järjestettävään Euroscolaan. Syksyllä 2019 pyörähti käyntiin Liikkuva opiskelija -hanke, jonka tarkoituksena on lisätä opiskelijoiden liikuntaa ja hyvinvointia koulupäivän aikana. Liikkuva opiskelija -hanke jatkuu vielä syksyllä 2020.

Vuoden 2020 penkkarit ja vanhojen tanssit siirtyivät viikkoa aikaisemmiksi, koska ylioppilaskokeiden aikatauluihin on sähköisten kokeiden myötä tullut muutoksia. Suomen kielen toinen koepäivä sekä kielten kuuntelut ovat siirtyneet muutosten myötä helmikuusta maaliskuuhun.

Kansainväliseen toimintaan sisältyi lukiolaisten matka Saksaan maaliskuun alussa. Ennen lähtöä Saksaan tiedostettiin, että Aasiasta oli lähtenyt leviämään Covid-19-virus maailmalle. Ajankohtaisten tietojen perusteella tuota matkaa ei tarvinnut peruuttaa ja ryhmä lähti Saksan-matkalleen. Matkan aikana virusepidemia alkoi muuttua pandemiaksi ja matkakohde Saksassa julistettiin epidemia-alueeksi, minkä vuoksi koko ryhmä Suomeen palattuaan asetettiin kotikaranteeniin kahdeksi viikoksi ja etäkouluun. Ryhmä aloitti päivää aikaisemmin etäopinnot, kaikki muut opiskelijat siirtyivät lukiosta etäopintoihin 18.3.2020 alkaen koko kevätlukukauden loppuun asti.

Covid-19-viruksen leviämisen myötä muutoksia tehtiin myös ylioppilaskirjoituspäiviin. Kirjoitusaikaa tiivistettiin kolmesta viikosta kahteen viikkoon. Tämä kirjoitusajan tiivistäminen merkitsi kirjoittajille muutoksia lukusuunnitelmiin ja lisäsi opiskelijoiden paineita varsinaisiin koepäiviin. Koronaviruksen aiheuttamista erityisjärjestelyistä huolimatta Nakkilan lukio suoriutui hyvin vertailtaessa Satakunnan lukioiden tuloksia.

Tulosten julkistamisen jälkeen toimittavat ottivat eri medioista yhteyttä koulun rehtoriin. He halusivat kuumeisesti saada Matias Selinin yhteystiedot, koska hän kirjoitti 10 laudaturia ylioppilaskirjoituksista, Nakkilan lukioista. Onnittelut hänelle upeasta ja erinomaisesta suorituksesta, ja onnittelut kaikille Nakkilan lukion uusille ylioppilaille keväällä 2020.

Tätä kirjoittaessa on koulupäiviä jäljellä noin viikko. Kevään erityisjärjestelyt vaikuttavat myös juhlintaan ja kevään abiturientit julistetaan ylioppilaisiksi ilman juhlayleisöä. Tämä kevät solahtaa niiden harvinaisten keväiden joukkoon, jolloin perinteinen kevätjuhla jää pitämättä. Edellisillä kerroilla esteen toi sotatilanne ja nyt koronavirus. Toivottavasti kesän jälkeen voimme jatkaa lukiossamme opiskelua kuten ennenkin, eikä erikoisjärjestelyjä tarvita.

Onnittelut vielä kaikille uusille ylioppilaille ja menestystä tuleviin jatko-opintoihin.

Jari Koski

rehtori

Nakkilan lukio

Hyvät abiturientit

Olemme valitettavan ainutlaatuisessa asemassa, sillä valmistumme keskelle maailmanlaajuisista kriisitilannetta. Tulevaisuus ymmärrettävästi näytti meistä epävarmalta jo sitä ennen, astummehan aivan uuteen elämänvaiheeseen. Meistä saattaa tuntua, ettemme ole vielä valmiita aikuisuuteen.

Haluan kuitenkin muistuttaa kaikkia valmistuneita eräästä asiasta. Kun katsot viimeistä kolme vuotta taaksepäin ja muistat ne väsyttävät aamun kertaustunnit, hämmentävät matikan kurssit, lukemattomat palautettavat esseet sekä tietysti ylioppilaskirjoitukset, muista, miten kova työ tämän lakin vuoksi on tehty. Monet ovat jopa miettineet, pystyvätkö he suorittamaan tämän urakan loppuun. Siksi muista: se, että sinut julistetaan pian ylioppilaaksi, että saat nyt pistää lakin päähäsi, ei ole todellakaan mikään pieni saavutus. Meillä on siis jokaisella syy olla ylpeä omista saavutuksista.

Luokallemme on tapahtunut vuosien varrella kaikennäköistä. Yhteiset kokemukset, hyvät sekä pahat, ovat luoneet ryhmähenkeä. Aina luokan yhteisten vastuiden hoito ei kuitenkaan ole ollut helppoa, jos vaikka muistelemme potkiaisvideota, abihupparia, abigaalaa... Luokkamme kokoonpanokin on hieman kaventunut ensimmäisiin junnuvuoden päiviin verrattuna. Mutta kuten entinen matematiikan lehtorimme, Juha Tontti, kerran sanoi uuden kurssin alkaessa: "Väki on vähän vähentynyt, mutta eihän se menoa haittaa." On näihin vuosiin myös naurua mahtunut, Bulgariasta, Ferrarista ja muista unohtumattomista sattumuksista.

Nyt me jatkamme kukin omaan suuntaamme. Monet pojista menevät armeijaan, jotkut jatkavat opintourakkaa syksyllä, toiset pitävät väli vuoden. Mutta vaikka tiemme erkanevat, nämä kolme vuotta ovat opettaneet meille paljon. Vaikka emme ehkä joidenkin kanssa enää koskaan näe toisiamme, tulemme silti aina muistamaan nämä kolme vuotta. Ne perintönämme astumme nyt kukin uudelle polulle, jonka määränpää on meidän jokaisen itse päätettävissä.

Tätä polkua varten toivotan kaikille uusille ylioppilaille menestystä.

Matias Selin

Kuvataiteen lukiodiplomi

Emilia Erkkilän kuvataiteen diplomityö, josta toinen arvioitsija Timo Penttilä sanoo, "Emilia Erkkilä on käsitellyt diplomityössään muotokuvia. Hän on piirtänyt ja maalannut erittäin runsaan määrän teoksia työskentelynsä aikana. Teoksissaan hän on käsitellyt omakuvaa erilaisin tekniikoin ja tyylein. Kuvissa näkyy luovuus ja into kuvataiteen tekemiseen. Teokset ovat mielenkiintoisia ja saavat katsojan uppoutumaan niiden maailmaan. Erityisesti esiin nousevat teokset "kirjava" sekä pandzabin kielellä nimetty "minä". Näissä teoksissa on erittäin voimakas tunnelma, jota taitava värien käyttö tukee."

Omakuva, linoleum-painanta

Luokkatoverini, opettajat ja juhluvieraat

Juhlimme tänään yhden etapin päättymistä toiveikkain ja haikein mielin sekä hieman poikkeuksellisessa tilanteessa. Tämä tarkoittaa sitä, että käänämme elämässämme täysin uuden sivun. Suuri osa meistä muuttaa omilleen ja ensi keväänä opiskelee täysin uudessa ympäristössä täysin uusien ihmisten keskellä. Iso osa meistä on asunut tällä pienellä paikkakunnalla niin kauan, että olemme katselleet toistemme naamoja päiväkodeista ja kerhoista asti. Nyt se kaikki kuitenkin muuttuu.

Tuntuu hullulta. Tämä tosiaan on yksi elämämme käännekohdista. Niinpä aloitin puheeni valmistelua sellaisesta ajatuksesta, että mitä tulevaisuuden minä sanoisi nyt valmistujaisiaan viettävälle minälle. Yritin miettiä jotakin syvällistä ja rohkaisevaa sanottavaa samalla kun Apulanta-yhtyeen kappale ”Valot pimeyksien reunoilla” soi korvamatona päässäni. Hetkeni siinä pähkäiltyäni hoksasin, ettei minun itse tarvitse mitään syvällistä keksiä! Voinhan käyttää jonkun muun sanoja, kunhan vain muistan mainita tekijän! Esittelenkin nyt teille kappaleen ”Valot pimeyksien reunoilla” mielestäni tähän tilanteeseen osuvimmat fraasit.

Ensimmäinen fraasi on: ”Meistä jokainen on polku jonnekin.” Tiedän, on kliseistä sanoa, että ”jokaisella on tarkoitus”. Mutta se nyt vaan on totta! Jokainen meistä rakentaa itselleen oman tarkoituksensa ja paikkansa tässä maailmassa. Ja nyt, hyvät luokkatoverini, se rakentaminen meillä vasta toden teolla alkaakin. Koko maailma on meille avoinna!

Meillä jokaisella on varmasti jonkinlainen suunnitelma tulevaisuuden varalle. Harvoin elämä kuitenkaan menee niin kuin toivoisi. Silti tiedän, että meillä jokaisella on voima päästä yli vaikeuksista ja oppia virheistä. Vaikeuksia olemme kokeneet jo lukiossakin, ja silti me olemme nyt täällä juhlimassa valmistujaisimme!

Äskeiseen viitaten toinen fraasi kuuluukin: ”Sulla on sisälläs valtameren kokoinen voima, jonka sä voit oppaaksesi valjastaa.”

Itsenäistyminen aivan uusien ihmisten keskellä ei tule olemaan helppoa. Meillä jokaisella tulee olemaan niin ylä- kuin alamäkiäkin. Pitäkäämme silti optimistinen asenne elämään, sillä se on tehokkain tapa kulkea niin synkän suon kuin kauniin niitynkin läpi. Vaikka kaikki ei menisikään suunnitellusti, maailma jatkaa pyörimistään.

Päätän puheeni kertosaakeeseen:

”Kaikki loputon kauneus kaikki järjettömyys

kaikki ruoskivat toiveet

kaikki päättämättömyys

Ovat lopulta tarkoituksen palasia

Osa arvoitusta

Valot pimeyksien reunoilla.”

Emilia Erkkilä

Rakkauden tunteita

Jokaisella on henkilökohtaisia kokemuksia rakkaudesta ja sen aiheuttamista tunteista. Kaikki tunteet syntyvät aivoissa ja niiden synty voidaan selittää tieteellisesti. Tieteellisistä perusteista huolimatta on uskomatonta, miten yliluonnolliselta rakkaus voi tuntua.

Edgar Allan Poen runossa Annabel Lee (1849) ja Johann Wolfgang von Goethen romaanissa Nuoren Wertherin kärsimykset (1774) kuvataan rakkauteen liittyviä tunteita. Poen runossa rakkautta pyritään kuvaamaan ikuisena ja hyvin vahvana siteenä kahden ihmisen välillä, joka sitoo ihmisten sielut yhteen. Goethen romaanissa rakkaudesta annetaan erilainen kuva. Romaanissa kuvataan rakkautta hyvin vahvana tunteena, joka tuo suunnatonta onnea. Kuitenkin, rakkauden menettäminen saa kertojan, Wertherin, vaipumaan suureen epätoivoon.

Nuoren Wertherin kärsimykset -romaanissa mielikuvan Wertherin vahvoista tuntemuksista antaa runsas toisto sekä romanttinen sanasto. Werther on rakastunut Lotteen, mutta Lotte hylkää Wertherin, koska Lotella on jo toinen mies, Albert. Ilman Lottea Werther tuntee haluavansa kuolla. Werther kertoo monesti aikovansa kuolla, mikä tulee ilmi kohdassa *“Viimeisen kerran, siis viimeisen kerran minä aukaisen nämä silmäni”* ja kohdassa *“Sure siis sinäkin, luonto! Sinun poikasi, sinun ystäväsi, sinun rakastettusi lähestyy loppuaan”*. Romaanissa lopulta Werther epätoivosta tekee itsemurhan, koska ei ikinä saa Lottea itselleen. Romaani on oiva esimerkki siitä, kuinka vahva tunne rakkaus on ihmiselle, ja kuinka syvään epätoivoon voi joutua, jos ei saa tavoittelemaansa rakkautta. Rakkauden aiheuttama suru arjessa voi olla vaikka läheisen ihmisen tai lemmikin menetys. Rakkaus saa ihmisille aikaan suurimman ilon, mutta sen huono puoli on, että se saa myös aikaan ihmisille suurimman epätoivon. Vaikka, tunteet ovat vain eri aivojen osien aktivoitumista, ne saavat ihmisen tuntemaan olonsa niin valtavan kiintyneeksi ja käyttäytymään mitä oudoimmilla tavoilla. On mahdollista, että rakkaudesta on kehittynyt vahva tunne evoluution vuoksi. Lisääntyminen on sitä paitsi kaikkien lajien tärkein tehtävä selviytymisen kannalta.

Edgar Allan Poen runo Annabel Lee kuvaa rakkauden tunnetta eri näkökulmasta. Annabel Lee on runon puhujan rakkauden kohde. Puhuja ja Annabel Lee ovat olleet läheisiä jo lapsesta asti. Puhujalle dramaattinen hetki on, kun Annabel Lee menehtyy. Puhuja kuvaa heidän suhdettaan niin erityisenä, että se sai jopa enkelit taivaassa kadehtimaan ja tappamaan Annabel Leen. Tämä saadaan tietää, kun puhuja kertoo ensin, että *“Se rakkaus seraafit siivekkäät / sai taivaassa kadehtimaan”* ja sen jälkeen *“Siksipä kerran tapahtui / rannoilla kuninkaan: / tuli pilvistä tuuli ja Annabel Leen / se hyyti tullessaan”*. Tämä vertauskuva luo mielikuvan lukijalle siitä, kuinka erityinen puhujan ja Annabel Leen suhde on ollut ennen Annabel Leen kuolemaa. Muiden rakkaus voi aiheuttaa myös ihmisissä kateutta tai muita tunteita. Puhuja myös kuvaa hänen ja kumppaninsa suhteen olevan niin vahva, etteivät enkelit tai demonit pysty erottamaan heidän sielujansa. Poen runo kuvaa suurta kiintymystä kumppaniin. Siinä puhuja rakastaa kumppaniaan, jopa vielä tämän kuoleman jälkeen. Puhuja kertoo näkevänsä kumppaninsa unissaan ja nukkuvansa haudan vierellä. Rakkaus saa ihmiset sitoutumaan vahvasti kumppaniin. Runossa kuvataan tätä sidettä. Arkielämässä kiintymys voi näkyä vaikka lemmikkieläimeen, jota on mukava hoitaa. Monesti myös kuolleita lemmikkieläimiä rakastetaan niiden kuoleman jälkeen ja ikävöidään.

On kovin ihmeellistä, miten näkymätön side kahden ihmisen välillä voi olla hyvinkin vahva, vaikka rakkauden tunne on pelkästään aivoalueiden stimulaatiota. Tämä saakin monesti miettimään, miten rakkaus voi tuntua niin yliluonnolliselta.

Severi Kankeri

Matka Saksaan

Matkaan lähdimme torstaiyönä noin puoli kahdelta. Pysähdyimme matkan puolivälissä Autokeitaalla. Lentomme lähti noin seitsemältä Suomen aikaa. Teimme kuitenkin välilaskun Alankomaihin ennen määränpäättämme, Saksaan. Saapuminen koululle oli jännittävää, sillä emme olleet kunnolla vielä nähneet omia parejamme. Koululla osallistuimme liikunnanopettajan järjestämään tervetulotapahtumaan, jossa meidän piti suoriutua erilaisista tehtävistä. Koulun jälkeen lähdimme perheisiin. Parit ja heidän perheensä ottivat meidät hyvin vastaan ja pääsimme kotiutumaan. Saavuimme perheisiin iltapäivällä, joten meillä oli perjantaikin aikaa tehdä jotain. Pyysimme kaveriani lida-Maijaa ja hänen vaihtopariaan meille ja lähdimme kävelemään. Illalla sain ruoksi perunamuusia, herneitä ja nakkeja.

Lauantaina menimme ensin perheeni kanssa ihan Tampereen Näsinneulan näköiseen, pitkään torniin nimeltään Rheinturm, josta näkyi hienot maisemat Düsseldorfin kaupungista ja Rein-joki. Ylhäällä olimme kahvilla ja mehulla. Tämän jälkeen pääsimme ostoksille kavereiden kanssa. Ostoskadulla oli monia kauppoja, joista tein heti löytöjä. Tapasimme yhdessä pienen porukan kanssa, jossa oli sekä suomalaisia että isäntiämme. Menimme syömään ravintolaan, jossa tilasin ceasar-salaatin. Se oli todella hyvää. Illalla vietimme aikaa kavereidemme kanssa. Kotiin saavuttuamme vanhemmat kyselivät kuulumisia ja fiiliksiä päivästä ja kaupungista.

Saksalaiset vaihtoparimme olivat vastassa Nievenheimin asemalla.

Tervetulotapahtumassa oli meille järjestetty erilaisia pelejä.

Rein-joki oli viime vuonna lähes kuiva, tällä kerralla se tulvi.

Sunnuntaina menimme perheen kanssa Neanderthal-museoon. Ennen sitä kävelimme kuitenkin lenkin luonnossa, jossa näkyi erilaisia eläimiä, kuten härkiä ja hevosia. Museo oli kiinnostava, ja siellä kerrottiin paljon ihmislajien historiasta. Tämän jälkeen menimme italialaiseen ravintolaan, jossa oli myös todella hyvää ruokaa. Syömisen jälkeen olimme sopineet parini kanssa menevämmme luistelemaan läheiseen jäähalliin. Tapasin siellä myös muutaman hänen kaverinsa. Luistelu oli mukavaa ja musiikki oli hyvää.

Maanantaina oli ensimmäinen koulupäivämme. Saavuimme koululle ja näimme pitkästä aikaa muut suomalaiset sekä opettaja Kopion. Vahdoimme kuulumisia, jonka jälkeen saimme opettaja Müllerin opastamana kierroksen koulussa. Tämän jälkeen lähdimme Neussiin. Meillä oli kirkon esittely ja kävimme myös kryptassa. Opas kertoi kaupungin historiasta. Neussista on löytynyt mm. Rooman valtakunnan aikaisia raunioita, joita kävimme katsomassa. Kaupunkikierroksen jälkeen pääsimme taas ostoksille kauppakeskukseen. Löysin itselleni uudet kengät. Shoppailun jälkeen kävimme kavereiden kesken myös syömässä jotain. Pitkän päivän jälkeen saavuimme kotiin ja parini äiti oli tehnyt meille anteliaasti taas ruokaa. Ruoka oli riisiä ja kanakastiketta sekä salaattia. Tämän jälkeen teimme iltatoimet, juttelin parini kanssa, ja menin nukkumaan.

Tiistaina aamutoimien jälkeen saavuimme taas kouluun. Menimme aluksi pariemme mukaan oppitunnille.

Neanderthal-museossa voi tutustua ihmisen kehitykseen. Neanderthalin ihminen risteytyi nykyihmisen kanssa ja heidän geenejään on Saharan pohjoispuolisissa ihmisessä 1-4 prosenttia.

Koululounaalla.

Sinä päivänä meillä oli ainakin matematiikkaa. Osallistuminen tunnille oli jännittävää, sillä olimme ystäväni kanssa ainoat suomalaiset. Yritimme myös siitä huolimatta osallistua ja ratkaista jotain tehtävää. Opettaja oli meille mukava. Suomalaiset olisivat saaneet joka päivä lähteä koulusta jo kello 12, mutta tajusimme sen vasta viimeisenä päivänä. Muuten lähdimme aina kello 12.24, jolloin saksalaisilla loppui tunti. Koulun jälkeen lähdimme Kölniin, jossa sijaitsee suosittu Kölnin tuomiokirkko. Meille oli myös siellä varattu opastettu kierros. Kierros oli melko pitkä ja jouduimme seisomaan kauan ulkona kylmässä. Muuten ihan mielenkiintoinen kirkko. Kierroksen jälkeen menimme syömään ravintolaan nimeltä Piano, jossa oli todella hyvää ruokaa. Tämän jälkeen saimme kuulla uutisia kotimaassa tehtävistä turvatoimista liittyen koronavirukseen, kun tulemme palaamaan kotiin. Tämä vaikutti hieman negatiivisesti mielialaamme. Kavereiden tuella saimme kuitenkin puhuttua asiasta ja ehkä vähän piristettyä toisiamme. Kotiin saavuttuamme vanhemmat olivat taas mukavia ja kiinnostuneita mitä kaikkea päiväämme kuului ja mitä mieltä olin Kölnin kaupungista.

Neuss on paikalla, jossa sijaitsi roomalainen sotilasleiri vuodesta 16 jkr.. Rooman ajan rakennelmia on löydetty kaupungin keskustan rakennuksia korjattaessa.

Vasemmalla Quirinus-Münsterin kirkko Neussissa.

Keskiviikkona menimme aamulla taas normaalisti kouluun. Koulumatkamme koostui siis aina ensin pienestä kävelystä bussi- asemalle, jonka jälkeen bussi vei meidät juna- asemalle. Juna- asemalla odottelimme aina junaa ystäväni lida-Maijan, hänen parinsa sekä joidenkin muiden pariemme kavereiden kanssa. Junamatkan jälkeen kävelimme vielä pienen matkan, kunnes saavuimme koululle. Koulussa osallistuimme jälleen pariemme tunneille. Muistaakseni meillä oli ainakin matematiikkaa. En tarkalleen muista minä päivinä oli mitään aineita, mutta koko aikana osallistuimme ainakin matematiikan-, musiikin-, kemian-, biologian-, liikunnan- ja englannintunneille. Koulupäivän jälkeen menimme Xanteniin, jossa on antiikin Roomaan liittyviä raunioita, huippumoderni museo sekä pienempi versio Rooman Colosseumista. Siellä saimme hienoja kuvia kavereidemme kanssa. Xanten on alkujaan roomalaisten vuonna 12 eKr. perustama sotilasleiri. Kaupunkioikeudet Xanten sai vuonna 1228. Xanten on ainoa saksalainen kaupunki, joka alkaa x-kirjaimella. Kotiin saavuttuamme sain iltapalaa ja keskustelimme parin sekä hänen perheensä kanssa.

Pyhän Kristoforoksen patsas Kölnin tuomiokirkossa.

Kölnin tuomiokirkossa sijaitsee pyhäinjäännöslipas, jossa kerrotaan olevan vastasyntynyttä Jeesus-lasta kumartamaan tulleiden Kolmen Kuninkaan jäännökset.

Kölnin paikallistelevisio sai jotkut ryhmästämme laulamaan.

Rautatiesilta Kölnissä on kuorrutettu lukoilla.

Xantenissa on museo, jossa esitellään Rooman valtakunnan aikaa.

Museo ja sitä ympäröivä arkeologinen puistoalue on valtava.

Opettaja Günter Möller näyttää bumerangi-videota Patrik Suonpälle.

Ryhmäkuvanottoa amfiteatterin katsomossa.

Xantenin museossa esitetään havainnollisesti agrariikulttuurin kehittyminen.

Tulviva Rein-joki.

Bertha-von-Suttnerin yhtenäiskoulun opiskelijat esittivät miten laulun avulla voi kehittää itselleen muistisääntöjä.

Opas esitteli meille tulvista aiheutuneita vahinkoja Zonsissa. Tulvat mm. saastuttivat kaivoja ja tärvelivät rakennusten rakenteita. Nykyään Zonsissa asuu noin 5400 asukasta. Zonsin asukkaat ansaitsivat elantonsa maataloudesta, mutta sijainti Reinin varrella mahdollisti tullin kantamisen joella liikennöiviltä laivoilta noin vuoteen 1800 asti.

Zonsin pienoismallin äärellä. Se esittää havainnollisesti millainen kaupunki oli keskiaikana. Zons on onnistunut säilyttämään keskiaikaisen rakennuskantansa lähes kokonaan, vaikka sen asukkaat elävät aivan tavallista elämää.

Sanni Valkeapää yhteiskuvassa isäntäperheen kanssa.

Torstiaamumme alkoi taas samalla kaavalla, menimme kouluun ja osallistuimme joillekin pariemme tunneille. Tällä kertaa tajusimme ilmoittaa pareillemme, että saisimme lähteä tunnilta jo 12, joten lähdimme silloin. Ulkona oli varmaan ensimmäisen kerran aurinkoinen sää, joka lämmitti. Tämä sai meidät iloisemmiksi ja pirteimmiksi. Tällä kertaa menimme Zonsiin, jossa meillä oli myös varattuna opastettu kierros. Kävimme katsomassa tulvivaa Reiniä. Ainakin itselläni keskittyminenkin oli helpompaa, kun ulkona oli hieman lämpimämpi. Zons on kuulunut Dormageniin vuodesta 1975. Kaupunkierros oli taas pari tuntia. Keskiaikaisen asunsa säilyttänyt Zons on kärsinyt Reinin tulvista monasti. Opas esitteli kaupunginmuuria, johon on merkitty eri vuosina sattuneiden tulvien korkeuksia. Nykyään Rein virtaa hieman etäämpänä Zonsista ja tulvat ovat hallinnassa. Kierroksen jälkeen olimme sopineet joidenkin pariemme kanssa, että menemme Tomin parin luo leipomaan brownieita. Tosin emme loppujen lopuksi itse osallistuneet lainkaan kokkailuun, vaan annoimme Benten ja Katjan hoitaa homman. Leivonnaiset olivat tarkoitettu myöhemmin illalla järjestettyyn jäähyväisjuhlaan koululla. Tämän jälkeen menimme hetkeksi koteihimme ennen jäähyväisjuhlan alkamista.

Linja-autossa on tunnelmaa.

Jäähyväisjuhlassa oli erittäin hyviä ruokia. Saimme lisäksi todistukset matkalle osallistumisesta, kaksi suurta Haribo-karkkipussia, kuulakärkikynän, avaimenperän sekä kaksi oma-valintaista suklaata. Otimme myös muistoksi kuvia parini kanssa kahdestaan sekä neljästään, jossa näkyivät myös vanhemmat. Jäähyväisjuhlan jälkeen olimme vielä sopineet yhteistä tekemistä koko exchange-ryhmän kesken. Vietimme viimeistä iltaa ja nautimme yhdessäolosta viimeisen kerran pitkään aikaan.

Olin edellisiltana jo valmiiksi pakannut suurin piirtein laukkuni, perjantaiamuna söimme aamupalan ja lähdimme juna-asemalle. Tällä kertaa saimme parini vanhemmilta kyydin suoraan asemalle, sillä matkatavaroiden raahaaminen olisi ollut haastavaa matkalla tapahtuvien liikennevälineiden vaihtojen takia. Juna-asemalla sanoimme hyvästit sekä pariemme vanhemmille että pareillemme. Matkamme kohti Suomea alkoi. Lentokentillä alkoi näkyä koronavirus-epidemia. Lentokentät Düsseldorfissa ja Amsterdamissa olivat liki tyhjiä. Helsingissä meitä oli vastassa tilauslinja-auto, joka vei meidät suoraan koulun pihaan. Vanhemmat olivat meitä vastassa. Koululääkäri oli määrännyt meidät olemaan eristyksissä seuraavat kaksi viikkoa. Tilanne kuitenkin muuttui pian, koska koko koulu suljettiin ja siirryimme etäopetukseen. Olimme siis tavallaan vain kaksi päivää poissa koulusta.

Palautetta:

Matka oli erittäin mielenkiintoinen kokemus ottaen huomioon ajankohtaisen koronavirus-ongelman. Joka tapauksessa matkalla oli mukavaa, ja olen ihan iloinen, että päätin lähteä. Kierroksia tosin oli melko paljon, ja ulkona oli välillä todella kylmä.

Sanni Valkeapää

Opiskelijakunnan hallituksen puheenjohtaja Lenni Reponen seurassaan Matias Selin.

Matias Selin toi kotiin pronssimitalin Honkongin maantiedekisasta

Abiturientti Matias Selin osallistui kansainväliseen maantiede-kilpailuun Hongkongissa heinä-elokuun vaihteessa 2019. Kotiintuomisina hänellä oli pronssimitali. Hongkongissa järjestettiin kesällä maantiede-kilpailu, johon osallistui joukkueet yli 50 maasta. Kussakin joukkueessa oli neljä opiskelijaa ja valvojina kaksi opettajaa. Suomesta mukaan pääsi koulumme opiskelija, Matias Selin.

Kilpailun järjestää vuosittain kansainvälinen iGeo. Matka kesti viikon. Suomesta oli kolme muuta opiskelijaa ja kaksi opettajaa. Aluksi oli abitti-monivalintakoe, jonka perusteella valittiin Helsinkiin kahdeksan opiskelijaa. Heistä valittiin sen jälkeen puolet eli neljä. Lukion biologian ja maantiedon opettaja Kirsi Iloilampi ilmoitti kilpailusta wilman kautta lukiolaisille. Viestissä oli linkki kilpailuun. Kysymykset olivat puoliksi suomeksi ja englanniksi. Niissä kysyttiin mm. maantieteen käsitteistä, aikavyöhykkeistä ja eri paikkojen sijainnista. Osallistujia oli useita satoja, koska kilpailu oli valtakunnallinen. Kilpailuun osallistuttiin koululuokassa ja sitä valvoi koulun opettaja. Ensimmäinen osio oli

alkuvuodesta. Ilmoitus siitä, että Matias Selin pääsee Helsinkiin, tuli noin viikon kuluttua siitä. Helsingin osio oli toukokuussa. Jostain syystä Suomi osallistui myöhemmin kuin muut ja suomalaisten piti saada siihen erityislupa. Esimerkiksi australialaiset saivat tietää kilpailun tulokset jo syyskuussa. Helsingissä kilpailu oli soveltavampi. Helsingin yliopiston kampuksella käveltiin alueella ja siellä piti kertoa maankäytöstä, esimerkiksi toimistorakennuksista. Tietokoneella tehtiin tentti, jossa kysyttiin esimerkiksi missä on Iso Karhujärvi tai mikä on Bolivian pääkaupunki. Ennakkotehtävänä oli tehdä juliste, jonka otsikko oli Smart Cities. Se piti tehdä englanniksi ja se piti vielä esitellä englanniksi. Kyseisen kielen taitoa korostettiin muutenkin.

Matias valmistautui matkaan kertaamalla tietoja ja taitoja, joita oli käsitelty lukiossa. Mukaan lähteneet opettajat korostivat, että kannattaa selvittää käsitteet englanniksi. Hän ei varsinaisesti katso valmistautuneensa matkaan.

Matias Selin piti 28.9. esitelmän matkastaan lukiolaisille Lydyia Puttonen -salissa.

Toista oli Kiinan ja Yhdysvaltain joukkueilla, joilla oli ollut kahden viikon preppausleiri. Hän otti matkalle mukaan viikon perusvarusteet, vaatteet sään mukaan. Hän harmittelee, että ei huomannut ottaa mukaan turkinpippureita ja muita suomalaisia makeisia. Onneksi muut matkalle osallistuneet olivat ottaneet salmiakkia ja muuta suomalaista. Hongkongiin pääsi suhteellisen helposti. Viisumia ei tarvittu, mutta maassaololupa vaadittiin. Sen sai rajalla. Reitti oli suora lento Finnairilla Helsingistä Hongkongiin. Lento kesti yhdeksän tuntia.

Osallistujat majoittuivat Hongkong Education Universityn alueelle kuten yliopiston opiskelijat. Suomen joukkueen pojat, joita oli kolme, majoittuivat suomalaisittain ajatellen huoneeseen, joka vastaisi kooltaan yksiötä. Onneksi ilmastointi toimi. Sää oli todella lämmin ja kostea. Monena päivänä oli tiikusadetta. Sääennuste oli tosin varoitellut kaatosateesta. Kerran annettiin taifuunivaroitus, mutta taifuunia ei sentään tullut. Ulkona oli yli 30°C, sisällä hyvin kuivaa ilmastonin ansiosta. Shortseissa ja t-paidassa tuli äkkiä kylmä. Ruoka ei ollut

kovin eksoottista. Se oli itse asiassa vähän mautonta. Pari kertaa oli aitoa paikallista ruokaa, mutta yleensä spagettia ja kastiketta.

iGeo

Kansainväliset maantieteen olympiaiset eli International Geography Olympiad (iGeo) on vuosittainen kilpailu 16–19-vuotiaille maantieteen opiskelijoille. Opiskelijat on valittu tuhansien opiskelijoidien joukosta edustamaan maitaan. iGeo koostuu kolmesta osasta: kirjallinen testi, multimediatesti ja huomattava havainnointia vaativa kenttätyö, joka johtaa kartografiseen esitykseen ja maantieteelliseen analyysiin. Ohjelma sisältää myös ryhmien omia esitelmiä, kulttuurivaihtoa ja aikaa osallistujille tutustua muihin opiskelijoihin ja isäntäkaupunkiin.

Matias Selin on 10 laudaturin ylioppilas

Matias Selin ja ylioppilaslakki.

Ylioppilastulokset julkaistiin 12. toukokuuta. Tulokset yllättivät koko Suomen. Nakkilan lukion abiturientti Matias Selin oli kirjoittanut 10 laudaturia! Saavutus oli toiseksi paras koko valtakunnassa, Tampereella kirjoitettiin 10 laudaturia ja yksi eximia. 10 laudaturin jälkeen seuraavaksi paras tulos oli 8 laudaturia, jonka sai yhdeksän abiturienttia. Tänä keväänä valmistuu noin 25 100 uutta ylioppilasta. Matias Selin kertoo, että häntä jännitti pitkän matematiikan koe. Se ei tuntunut menneen aivan kohdalleen. Tällä kerralla tehtävät osoittautuivat niin vaikeiksi kaikille osallistujille, että pisterajaa pudotettiin 14 pisteellä viime vuoteen verrattuna.

Koronatilanne vaikutti keväällä myös ylioppilaskokeisiin. Niitä aikaistettiin viikolla, jonka takia ne saatiin lähes hoidettua pois alta ennen kuin koulut suljettiin ja siirryttiin etäopetukseen. Huonona puolena oli se, että

kokeita järjestettiin perättäisinä päivinä. Matias Selinkin kirjoitti peräperää neljä koetta, joista jokainen oli kuuden tunnin koe. Matias Selin kirjoitti pitkän matematiikan, fysiikan, kemian, äidinkielen, englannin, keskipitkän ruotsin, lyhyen saksan, historian, yhteiskuntaopin ja maantieteen. Näistä kolme ensimmäistä hän sanoi olevan hänen suosikkiaineitaan. Keväällä 2019 hän kirjoitti maantieteen, syksyllä 2019 historian, yhteiskuntaopin ja ruotsin ja loput tänä keväänä.

Kirjoituksiin hän valmistautui hyvin etukäteen. Syksyä varten hän alkoi lukea jo kesälomalla, kevään kirjoituksia varten jo tammikuun alussa. Matias Selin kävi läpi kaikki oppikirjat, historian ja yhteiskuntaopin kaikki muistiinpanot kaikista kursseista. Luonnontieteissä hän kävi kaikki kurssit läpi ja teki myös paljon kertaustehtäviä. Hän sanoi käyneensä läpi myös vanhat kurssikokeet ja katsoi mitä niissä olisi ollut parannettavaa. Tarkoitus oli osata kaikkien aineiden osa-alueet edes jotenkuten, että kokeessa olisi paljon vaihtoehtoja tehtävistä. Kun hän oli käynyt kaikki kurssit läpi, hän alkoi tehdä ylioppilaskokeiden tehtäviä. Matias Selin sanoi, että ei stressannut kauheasti, lukulomallakaan hän ei lukenut joka päivä. Hän käytti enimmillään viisi tuntia lukemiseen, jolloin aikaa jäi myös muuhun, kuten harrastuksiin. Koepäivinä Matias Selin oli salissa koko kuusi tuntia ja pyrki tekemään niin huolellista työtä kuin osasi.

Tulevaisuudensuunnitelmat ovat hänelle vielä auki. Hän ei ole vielä päättänyt minne aikoo hakea opiskelemaan. Ensin hänen on kuitenkin suoritettava alta asepalveluksesta kieltäytyminen. Hän ei mene ase- eikä siviilipalvelukseen, koska on jehovantodistaja. Nykyään vaihtoehtopalvelus suoritetaan kotona, Matias Selinillä on nilkassaan seurantapanta 173 vuorokautta. Hän voi kyseisenä aikana esimerkiksi käydä töissä. Tavallaan sitä voi ajatella jatkoksi koronaeristykselle.

Ruotsalainen Boforsin 37 mm panssarintorjuntatykki. Suomi olisi saanut ostaa 30-luvulla Saksasta panssarintorjuntatykkeitä, mutta täällä päädyttiin poliittiseen ratkaisuun ostaa tykkeitä Ruotsista ja valmistaa niitä lisenssillä Suomessa. Niinpä niitä ei ollut valmiina sodan puhjetessa syksyllä 1939.

Talvisota

Neuvostoliiton ja Suomen välillä käytiin talvisota 30.11.1939 - 13.3.1940. Neuvostoliitto hyökkäsi Suomeen ilman sodanjulistusta. Suomi oli kuitenkin varustautunut sotaan ja järjestänyt ylimääräiset harjoitukset jo lokakuun puolivälissä. Neuvostoliitto järjesti provokaation ampumalla omia asemiaan Mainilassa 26.11.1939 ja sai syyn aloittaa sodan. Lukion historian ryhmä kävi tutustumassa Säkylässä sijaitsevaan Talvi- ja jatkosotamuseoon 3.9.2019.

Panssarivaunuja torjuttiin kasapanoksilla ja polttopulloilla, joita alettiin kutsua Molotovin cocktaileiksi. Niitä oli jo mm. Espanjan sisällissodassa, mutta kansainvälinen lehdistö levitti sen suomalaisen nimityksen ympäri maailmaa.

Italian diktaattori Benito Mussolini olisi halunnut auttaa Suomea. Hän lähetti mm. 20 mm. Brada M35 -ilmatorjuntatykkeitä (kuva keskellä), mutta Saksa takavarikoi ne Molotov-Ribbentrop -sopimuksen nojalla.

Museon pihalla on myös saksalainen Sturmgeschütz III -rynnäkkötykki. Niillä oli ratkaiseva rooli jatkosodassa, kesäkuussa 1944 Neuvostoliiton suurhyökkäyksen pysäyttämiseksi. Suomi sai ostaa kyseisiä vaunuja Saksasta 59 kappaletta.

Liikunnallinen iltapäivä Joutsijärvellä 13.9.

Joutsijärvi on Ulvilassa, noin neljän kilometrin päässä Kullaan keskustasta. Järven pinta-ala on 8,4 neliökilometriä ja sen keskisyvyys 2,17 metriä. Veneilijän pitää olla varovainen, koska Joutsijärvellä on lukuisia kivikkoisia matalikkoja jopa keskellä järveä. Perämootorit ovat kiellettyjä järvellä, paitsi mökkiasukkailta. Heidänkin perämoottoriensa teho on rajoitettu. Joutsijärven laskujoki on Harjunpäänjoki, toiselta nimeltään Joutsijoki. Vaikka Joutsijärvi ei ole kovin kaukana Nakkilasta tai Porista,

pääsee siellä nauttimaan aidosta erämaatunnelmasta.

Järven ympäri on rakennettu retkeilyreitti ja halutessaan voi myös tehdä lyhyemmän lenkin. Reitin varrella on entisöity nk. Kakkurin korsu, jonka rintamakarkurit rakensivat asunnokseen jatkosodan aikana. Korsulla käytiin jopa tulitaistelu, jossa kuoli yksi karkuri ja heitä pidättämään tulleen ryhmän aliupseeri haavoittui. Kunnostettua korsua voivat nykyään käyttää retkeilijät. Järven kiertävä reitti on 27 kilometriä pitkä ja sen varrella on monta nuotiopaikkaa, viisi laavua ja neljä autiotupaa. Esimerkiksi Kustaan savupirtti, joka on rakennettu 1835-40 ja kunnostettu vuonna 1999. Se on retkeilijöiden käytössä. Savupirtissä on alkuperäinen kiuas ja pirtissä on sen lämmitys-ohjeet. Savupirtti on noin kahden kilometrin päässä Kakkurin korsusta.

Joutsijärven kautta uitettiin tukkeja porilaisille höyrysahoille aikoinaan. Uittokalustoa on nähtävänä Jalomäen vanhassa umpipihassa. Tammen leirikeskus on hyvä paikka jättää auto - kuten lukiokin teki - ja kulkea neljä kilometriä pitkä luontopolku. Lukiolaisten iltapäivä sisälsi kävelyä kyseistä reittiä pitkin. Päätepisteessä syötiin eväitä ja paistettiin makkaraa. Osa kävi saunassa ja uimassa.

Yhteiskoulun ja lukion opettajia, eturivi vas. Marika Rappu, Hanna-Leena Korhonen, Joonas Hohkuri, Veeti Reponen, Martti Varho, Maria Varho, Katriina Viskari, Beata Immonen. Keskirivi Johanna Ekko, Niko Salminen, Anne Laato, Pirjo-Riitta Krannila, Kirsti Lindfors, Kirsi Ilomäki, Merja Siikilä. Takarivi Timo Mäenpää, Taru Lehtonen, Henri Peltomäki, Timo Vanha-Kämpää, Suvi Hiljanen, Marika Ahtola.

19AB, eturivi vas. Inkeri Bragge, Sanni Valkeapää, Emma Kivelä, Ida Kalliokorpi, Eevi Seppälä, Ida Santonen, Natalia Marttila, Iida-Maija Rajala, Sohvi Suominen, Liisa Isoniemi, Mira Pentikäinen. Keskirivi Hanna-Leena Korhonen, Vanda Virta, Nea Haapanen, Topias Kivioja, Juho Falck, Klaara Uusi-Kerttula, Heidi Nummela, Moona Jokinen, Veikka Heiskanen, Jan Laine, Viivi Heiskanen, Selma Kankeri, Anne Laato. Takarivi Aino Hakanen, Roope Vettenterä, Eeva Kari, Juho Hakkarainen, Tomi Hintsala, Benjamin Atkins, Ella Leppänen, Ellen Hjäjänen, Lassi Tukiainen, Arttu Edman, Lenni Kuivala, Kaisa Ojaniitty.

18AB, eturivi vas. Matleena Ranki, Sini Suominen, Anni Pärssinen, Henna Pärssinen, Jasmin Järvinen, Siiri Tuominen, Helka Lohivuo, Viivi Laiho. Keskirivi Merja Siikilä, Miikka Koivula, Eero Hakanen, Aleksandra Rauhaniemi, Ville Halonen, Vili Mäkinen, Niilo Harjunen, Helmi Koskela, Nina Vainionpää, Katriina Viskari. Takarivi Veeti Ellä, Jani Grahn, Milla Uusitalo, Anni Suominen, Severi Kankeri, Iina Henttinen, Veeti Lahdenmäki, Lauri Marila, Eetu Suominen.

17AB, eturivi vas. Eeva Koski, Matias Selin, Sanni Hakanen, Josefiina Nieminen, Teemu Ojaniitty, Mari Viitaniemi, Inkeri Hakanen, Annika Kuivala, Nelly Sivonen, Nea Airaksinen. Keskirivi Samu Puumala, Hilda Uusi-Kerttula, Emilia Erkkilä, Laura Myllymäki, Liisi Aarikka, Tuomas Kurri, Annika Tarkkanen, Konsta Viinamäki, Eemeli Aro, Lenni Reponen, Niko Salminen. Takarivi Tuomas Viljanen, Ida Jokela, Juulia Suonpää, Herman Mäenpää, Tuomas Rajamäki, Niilo Puosi, Pauli Grahn, Rasmus Viitanen, Mia Palomäki, Elli Hakulinen.

Ambassador School -matka Strasbourgiin 13.-15.11.2019

Euroopan Parlamentti.

Euroopan Parlamentin Ambassador School -hankkeen tarkoituksena on lisätä koulujen tietoisuutta Euroopan unionista. Nakkilan lukiossa hankkeeseen osallistui 8 opiskelijaa: Herman Mäenpää, Matias Selin, Emilia Erkkilä, Miikka Koivula, Nina Vainionpää, Anni Suominen, Iina Henttinen ja Siiri Tuominen, sekä yhteiskunnan ja historian opettaja Niko Salminen. Hankkeeseen kuului yhteisiä kokouksia, joissa pohdittiin erilaisia keinoja lisätä nuorten tietoisuutta EU:sta. Opiskelijat järjestivät esimerkiksi EU-aiheisen aamunavauksen ja mittasivat yläastelaisten tietoa EU:sta kyselyllä.

Hankkeeseen osallistuneet koulut saivat hakea Strasbourgissa järjestettävään Euroscola-ohjelmaan. Aktiivinen osallistuminen ja innostus hankkeeseen tarjosi hyvät lähtökohdat päästä ohjelmaan mukaan. Nakkilan lukion lisäksi Suomesta ohjelmaan pääsi syyslukukaudelle 2019 muitakin kouluja. Samaan aikaan ohjelmassa oli lukiomme lisäksi Suomesta Kainuun ammattiopisto ja monia kouluja 25:stä EU:n jäsenmaasta. Yhteensä nuoria opiskelijoita kokoontui Euroscola-päivään noin 600. Euroopan unioni tuki rahallisesti matkalle osallistuvia kouluja. Nakkilan lukiosta jokainen opiskelija sai noin 400 euroa lentoja ja hotellia varten.

Keskiviikko 13.11.

Matka kohti Strasbourgia alkoi klo 8 aikoihin junamatkalla Porista Tikkurilaan. Tikkurilasta kuljimme lähijunalla Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Junamatkat kuluivat nopeasti ja mukavasti, ja perillä lentokentällä olimme puoliltapäivin. Ensimmäiseksi kentällä söimme monipuolisen lounaan, koska tiedossa oli pitkä päivä matkustuksen merkeissä.

Amsterdamissa Schipolin lentokentällä meillä oli noin tunnin välilasku. Sieltä nousimme Air France -koneeseen. Lento Strasbourgiin kesti noin tunnin, eli olimme jo pian perillä.

Saavuttuamme Strasbourgin lentokentälle kuuden maissa ostimme junaliput keskustaan. Junamatka kesti hieman alle puoli tuntia, jonka jälkeen kävelimme muutaman kilometrin Holiday Inn Expert -hotellille.

Löysimme hotellille ja lepäsimme siellä hetken, ennen kuin suuntasimme etsimään sopivaa ruokailupaikkaa. Päädyimme tuttuun ja turvalliseen McDonald'siin. Ruokailun jälkeen kiiruhdimme takaisin hotellille nukkumaan, sillä seuraavana päivänä oli aikainen herätys ja pitkä päivä tulossa.

Parlamenttirakennus.

Torstai 14.11.

Torstaiamuna kello soi kuuden aikoihin, koska Euroopan parlamentilla oli oltava kahdeksalta. Valmistauduimme, söimme aamupalan ja otimme raitiovaunun parlamentin lähelle. Raitiovaunu oli nopea ja sujuva tapa matkustaa, vaikka se olikin joskus melko täynnä.

Euroopan parlamentin näyttävä rakennus näkyi viimeiseltä ratikkapysäkiltä. Meidät otettiin vastaan pihalla ja turvatarkastuksen kautta pääsimme sisälle parlamenttiin. Sisätiloissa seurasi odottelua, ennen kuin kaikki 600 opiskelijaa olivat paikan päällä.

Opiskelijat jaettiin kouluissaan etukäteen erilaisia ajankohtaisia aiheita käsitteleviin ryhmiin. Aiheita olivat nuorten työllisyys, ympäristö & uusiutuvat energiamuodot, turvallisuus & ihmisoikeudet, nuoret, alkoholi ja huumeet sekä muuttoliike ja kotouttaminen. Lisäksi kustakin koulusta valittiin yksi nuori toimittaja, joka meidän lukiosta oli lina Henttinen. Näissä ryhmissä ja aiheissa työskentelimme myöhemmin.

Kymmeneltä pääsimme vihdoin istuntosaliin asettumaan parlamentin jäsenten paikoille. Kuulimme koulujen esittelyjä opiskelijoilta ja EU:n esittelyä parlamentin virkamiehiltä,

harjoittelimme äänestämistä ja esitimme virkamiehille kysymyksiä. Nakkilan lukion esittelivät Matias ja Miikka. Esittelyihin kului tovi, jonka jälkeen noin klo 13 pääsimme lounaalle Euroopan parlamentin ravintolaan.

Lounaan jälkeen kokoontuimme työryhmissämme, joihin meidät oli jaettu. Monikansalliset ja suuret ryhmät kokoontuivat valiokuntien kokoushuoneisiin keskustelemaan ryhmänsä aiheista ja etsimään niille ratkaisuja yhdessä hallintovirkamiehen kanssa. Keskuudestaan jokainen ryhmä äänesti esittelijän ja sihteerin, jotka esittelivät ryhmänsä raportin myöhemmin täysistunnossa. Nuoret, alkoholi ja huumeet -ryhmästä esittelijäksi valittiin Matias Selin.

Neljältä alkoi täysistunto, jossa kuulimme kaikkien ryhmien esittelyt ja yhteenvedot päätöksistä. Sen jälkeen aiheista sai esittää kysymyksiä esittelijälle. Täysistunnon päätyttyä neljä eri monikansallista ryhmää osallistui leikkimieliseen Eurogame-peliin.

Pitkä päivä päättyi klo 18 Eurooppa-hymniin. Parlamentiin suuntasimme jälleen hotellin kautta syömään tunnelmalliseen ja pieneen ravintolaan, jossa tilasimme pizzaa.

Matias Selin Euroopan Parlamentin screenillä. Matias kertoi Nakkilan lukiosta Parlamentin jäsenille sekä vierailulla olleille nuorille eri maista.

Perjantai 15.11.

Heräsimme jälleen varhain ja aamupalan jälkeen jätimme matkatavarat hotellille ja suuntasimme keskustaan. Nyt oli aika nähtävyyksille ja kaupungissa kiertelylle.

Ensimmäiseksi tsekkasimme Strasbourgin näyttävän ja upean katedraalin. Katedraalin vieressä sijaitti palatsi Rohan, johon sisältyy kolme vaikuttavaa museota: arkeologinen museo sekä taide- ja sisustusmuseo. Museokäyntien päälle kävimme kahvilassa, jonka jälkeen osa porukasta suuntasi jälleen toiseen museoon ja osa kiertelemään La Petite Francea eli Pikku-Ranskaa ihailien ristikkotaloja, pieniä putiikkeja ja joulutunnelmaa.

Kävimme vielä yhdessä syömässä sekä kauppakeskuksessa parissa liikkeessä ennen kuin suuntasimme hotellille hakemaan

kampeet lähteäksemme rautatieasemalle. Paluulento takaisin Suomeen lähti yli tunnin myöhässä illalla, mutta onneksi emme myöhästyneet jatkolennoilta Amsterdamista.

Helsinki-Vantaalle saavuimme vihdoin puoliltaöin. Odottelimme jonkin aikaa, ennen kuin pääsimme hyppäämään Poriin vievään bussiin, joka sekini oli hieman myöhässä. Poriin saavuimme vihdoin kello viiden tienoilla, ja pääsimme jatkamaan vajaan jääneitä unia omiin sänkyihimme.

Nina Vainionpään haastattelu matkasta

Mikä oli kivaa matkassa? *Ruoka. Päivä parlamentissa oli kokemuksena hieno, vaikka ensimmäiset kolme tuntia olivatkin tylsät. Työryhmäni oli kiva. Museot olivat mielenkiintoisia. La Petite France oli hienoa aluetta. Lennot sujuivat hyvin. Paluumatka oli kuitenkin raskas, koska olin väsynyt. Saitko uusia ystäviä? Kuusamolaisesta koulusta sain uuden tuttavuuden. Olin hänen kanssaan samassa ryhmässä, joka käsitteli nuorten työllisyyttä. Mikä oli mieleenpainuvinta? Itse Euroscola-päivä parlamentissa, kun saimme leikkiä meppejä. Voisitko kuvitella itsesi Euroopan parlamentin jäsenenä? Kokemus oli hieno, mutta en voisi kuvitella.*

Ambassador School

Ambassador School -hankkeen tarkoituksena on lisätä koulujen tietoisuutta Euroopan unionista ja tuoda nuoria lähemmäs unionin toimintaa ja poliittista keskustelua. Käytännön toteutus kouluissa on vapaasti valittavissa, ja oppilaat voivat yhdessä opettajan kanssa esimerkiksi kutsua europarlamentaarikon vierailulle, pitää EU-aiheisen teemapäivän tai järjestää työpajoja materiaalien pohjalta. Hanke soveltuu myös erinomaisesti koulun monialaisen oppimiskokonaisuuden projektiksi.

Hanke on tarkoitettu yläkouluille, lukioille ja ammattikouluille. Aktiivinen osallistuminen hankkeen toteuttamiseen omassa koulussa tarjoaa hyvät lähtökohdat toisen asteen oppilaitoksille hakea mukaan Euroscolaan Strasbourgiin.

Opiskelijakunnan hallituksen vaali

28.9. oli Puttosessa opiskelijakunnan hallituksen vaali. Vaalissa äänestettiin uuden hallituksen kokoonpano. Hallitus valitsi keskuudestaan uudet toimihenkilöt lukuvuodelle 2019-2020.

Opiskelijakunnan hallitus vasemmalta, postivastaava Viivi Laiho, tilavastaava Vili Mäkinen, rahastonhoitaja Sini Suominen, sihteeri Tomi Hintsala, puheenjohtaja Veeti Lahdenmäki, somevastaava Anni Suominen, varapuheenjohtaja Matleena Ranki ja tilavastaava Helka Lohivuo.

Itsenäisen Suomen juhlinta

Matleena Ranki luki seppelenauhan tekstin.

Seppeleenlasku järjestettiin 5.12. itsenäisyyspäivän aattona Nakkilan kirkon sankarihautausmaalla. Sepeleen laskivat lukion ja yhteiskoulun oppilaskuntien hallitukset aamulla, ennen koulupäivän alkua.

Sankarihautausmaa sijaitsee kirkon eteläpuolella. Talvisodan aikana annettiin määräys siirtää sankarivainat kotiseurakuntien multiin. Sitä varten perustettiin kirkkomaan kauneimmaksi katsotulle alueelle erityinen sankarihautausmaa. Sankarihautausmaalla lepäävät talvi-, jatko- ja Lapin sodassa kaatuneet sotilaat.

Seppeleenlaskun jälkeen vietettiin hiljainen hetki ennen paluuta koululle.

Lukion liikuntapäivä

Lukio päätti tänä vuonna jättää väliin osallistumisen yhteiskoulun tanssiaisiin. Sepeleenlaskun ja ylioppilasjuhlan jälkeen kokoontui koko lukio ala-aulaan. Kello 9.40 lähdimme kahdella linja-autolla Poriin. Olimme ennakkoon saaneet valita mihin aktiviteettiin osallistumme. Vaihtoehtoina olivat uinti, crossfit, seinäkiipeily, megazone, kaupunkisuunnistus ja keilaus/biljardi.

Itse osallistuin crossfittiin, joka oli mielenkiintoinen ja rankka tunti ammattilaisen vetämänä. Crossfitissa kehitetään erilaisia fyysisiä ominaisuuksia. Sen päälle osallistuin Megazoneen. Se on lasersotaa Porin keskustan ZBase-nimisessä paikassa. Tarkoitus on kerätä joukkueissa pisteitä ampumalla laserilla osallistujien sensoriliveihin. Pyrkimys on myös saada tuhottua vastustajan tukikohta.

Puolenpäivän jälkeen menimme ravintola Raxiin. Liikkuva koulu -hanke tarjosi lukiolaisille lounaan laajasta valikoimasta. Ruokailun

Lasersotaa ZBasessa. Taistelua käytiin labyrinttimaisessa ympäristössä. Kaikki osallistujat kehuivat sitä mielenkiintoiseksi.

jälkeen jatkettiin päivää Space Bowlingissa, jossa pelasimme biljardia ja keilasimme. Osa meni vielä uimaan ja loput seikkailivat kaupungilla kaupunkisuunnistuksen parissa. Olimme takaisin lukion pihalla noin kello 14.30.

Monipuolinen ja maukas jouluateria nautittiin 12.12.. Se alkoi lukiolaisten osalta jo kello 11, jolloin kaikilla oli riittävästi aikaa maistaa kaikkia joulupöydän herkuja ja jopa hakea lisää.

Ylioppilasjuhla

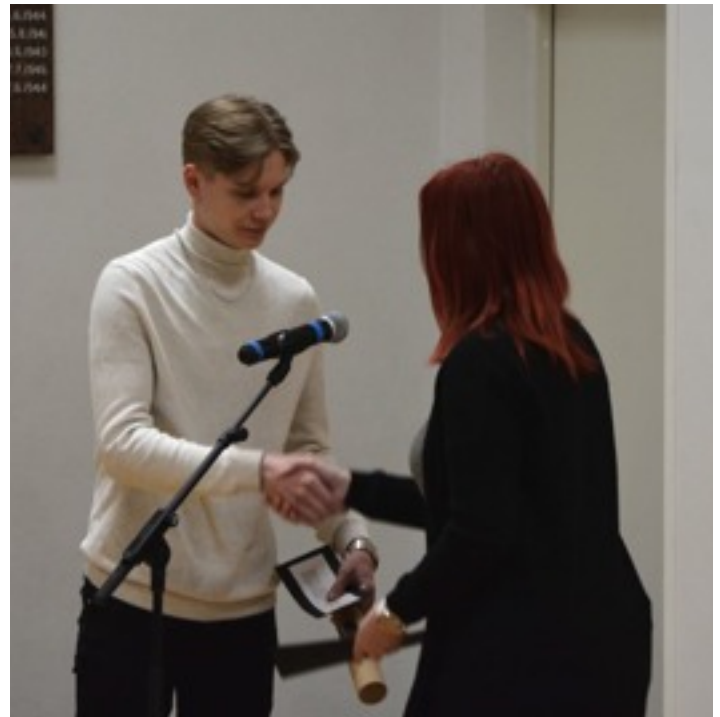
5.12. vietettiin Nakkilan lukiossa ylioppilasjuhlaa. Eetu Ellä valmistui ylioppilaaksi. Hän piti perinteisen ylioppilaan puheen, jossa hän kiitti läheisiään saamastaan tuesta valmistua ylioppilaaksi. Vaikka tilaisuus oli lyhyt, siihen mahtui soittoesityksiä, rehtorin puhe, vapauden viestikapulan vaihto ja Gaudeamus Igitur ylioppilaan puheen lisäksi.

Kutsuvieraat saapuivat Lydia Puttonen -saliin.

Sini Suominen oli tilaisuudessa juontajana.

Vapauden viestikapula siirtyi edelliseltä hallitukselta uudelle.

Matias Selin esitti pianomusiikkia ja toimi säestäjänä.

Rehtori Jari Koski julisti abiturientti Eetu Ellän ylioppilaaksi.

Helka Lohivuo ja Matleena Ranki toimivat juontajina.

Opettajista oli tehty Kahoot!-tietokilpailu. Kilpailua varten olivat opettajat lähettäneet kuvia kotialbumeista vuosien varrelta.

Tarjolla oli useimmiten neljä vaihtoehtoa, kuka tekee kuvassa jotain.

Joulujuhla

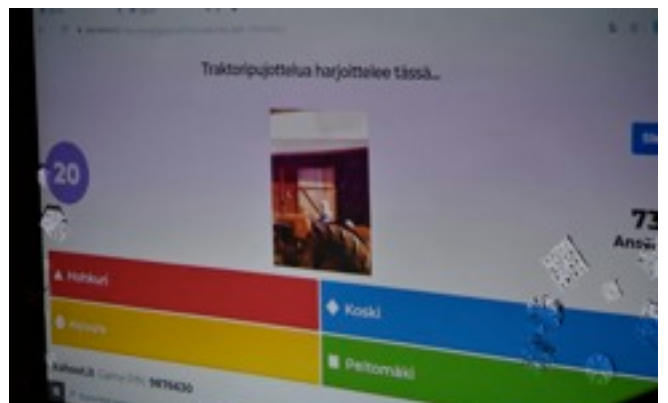
Joulujuhla alkoi vanhaan malliin kello 23 juhlasalissa. Sinne oli kokoontunut runsaasti vanhempia ja muita lukiolaisten sukulaisia. Lukiolaiset olivat suunnitelleet hienon ohjelman, joka jatkui sopivasti seuraavan vuorokauden puolelle.

Kappalainen Lasse Vappula muisteli puheessaan nuoruuttaan, jolloin hän oli kuunnellut ulkomaalaisia radioasemia. Hän oli ihastunut Simon & Garfunkelin esitykseen Jouluyö, juhlayö. Esitystä sotki toinen radioasema, jossa oli uutislähetys. Se kertoi väkivallasta. Vasta vuosien päästä hänelle selvisi, että kappaleeseen olikin tarkoituksella nauhoitettu uutisia herkän musiikkiesityksen päälle.

Hanna-Leena Korhonen jakoi puheviestinnän kokeen todistukset.

Joulunäytelmässä karhuperhe hankki joulukuusen. Sini Suominen ja Anni Suominen karhuina.

Rehtori Jari Kosken puhe oli huumorintäyteinen.

Luokat kilpailivat Angry Birds -pehmolelusta. Sen voitti tänä vuonna lukion toisen vuosikurssin joukkue, johon kuuluivat Nina Vainionpää, Ville Halonen ja Severi Kankeri.

Iina Henttinen ja Helmi Koskela esittivät jouluaiheisia runoja.

Opinto-ohjaaja Marika Rappu ilahtui saamastaan suklaamunasta.

Penkinpainajaiset

Penkinpainajaisvalmistelut alkoivat jo joululomalla, jolloin abiturientit tekivät koululla koristeita ja erilaisia lavasteita. Tänä vuonna teemana oli hippiliike. Useimpien abiturienttien asut olivat pukuvuokraamosta, mutta jotkut olivat löytäneet sopivia vaatteita myös isovanhempien ullakolta.

Eeva Koski hyödynsi kenkiään muuhunkin kuin kävelyyn.

Mari Viitaniemi värjäsi t-paidan solmubatiikilla.

Matias Selinin "Niko Salminen" tanssi-esitys.

"Laato ja Viskari" eli Mari Viitaniemi ja Elli Hakulinen kahvilla opettajainhuoneessa.

Juhlasalin takaseinää käytettiin videoiden esittämiseen. Videon päätyttyä tuli oikea Niko Salminen ja käski kääntyä katsomaan esitystä lavalla.

Hipit Mari Viitaniemi ja Hilda Uusi-Kerttula.

Abiturientit yhteiskuvassa.

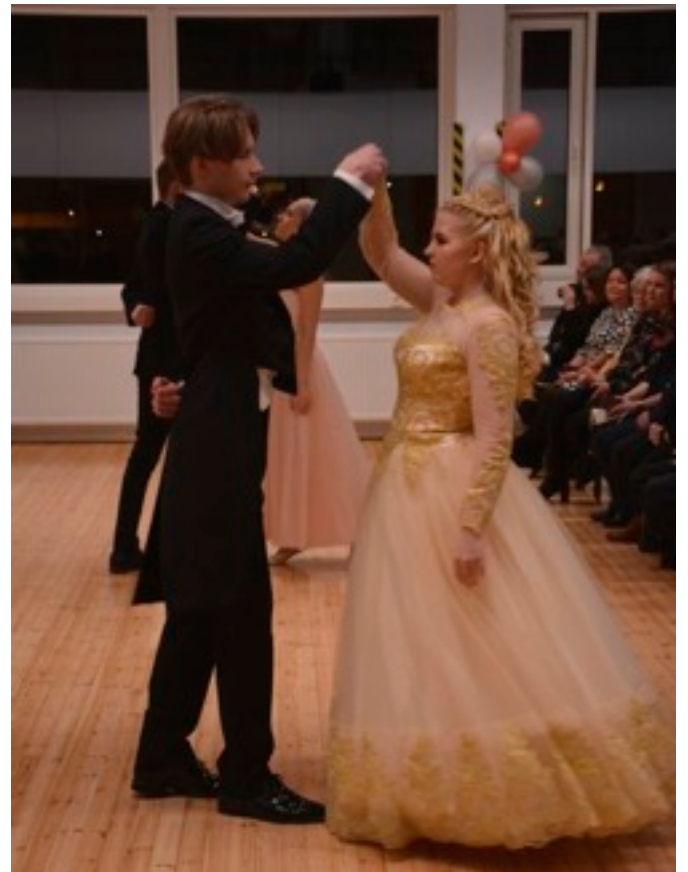
Matleena Ranki ja Niilo Harjunen johtivat parit sisään koulurakennukseen.

Vanhojenpäivä

Päiväkotilaiset tulivat katsomaan tanssiesityksiä.

Abiturienttien lähdettyä tuli lukion II luokan opiskelijoista "wanhoja" eli pisimpään opiskelleita. Sitä juhlittiin perinteisesti vanhojentanssien muodossa. Yhteiskoulun oppilaat sekä lukio I:set olivat tehneet kunniakujan, jota pitkin wanhat marssivat sisään koulurakennukseen. He esiintyivät päivän aikana päiväkotilaisille, lukio I:lle, koulun henkilökunnalle sekä yhteiskoululaisille. Illalla olivat vielä vuorossa vanhemmat ja muut sukulaiset. Wanhat olivat kehittäneet perinteisten tanssien lisäksi oman esityksen.

Jani Grahn ja Sini Suominen.

Siiri Tuominen ja Severi Kankeri.

Illan esitykset myös televisioitiin.

Illalla olivat vuorossa esitykset sukulaisille. Sukulaiset pääsivät myös tanssittamaan vanhoja.

Vanhojen suunnittelema tanssiesitys sai ansaitsemaansa huomiota.

Varusmies-palvelusta suorittava Eetu Ellä yhteiskuvassa veljensä Veeti Ellän sekä äidin ja siskojen kanssa.

Kustaa Aadolfin Streiff-hevonen on täytettyä Livrustkammaren-museossa.

Slussenin eritasoliittymän vuosia kestänyt rakennustyömaa oli yksi kuvauskohteista.

Matka Tukholmaan

Kuvataiteen ryhmä teki matkan Tukholman museoihin tammikuussa. Kohteina olivat Slussen ja Vanhakaupunki, Livrustkammaren, Armemuseum ja Vasa-laiva -museoiden lisäksi. Saadusta materiaalista tehtiin esitys historian oppitunnille. Aiheena oli Ruotsin suurvalta-aika.

Karoliiniosasto hyökkää Tukholman Sotamuseossa. Karoliini-nimitys tulee Kaarle XII:n latinankielisestä nimestä Carolus. Karoliinit olivat Kaarle XI:n ja Kaarle XII:n sotilaita 1676-1719.

Ryhmä kävi tutustumassa myös 1628 uponneeseen Vasa-laivaan. Se nostettiin vuonna 1961. Entisöintityö kesti vuosikymmeniä. Laivan kallisarvoiset tykit nostettiin pian uppoamisen jälkeen, mutta itse laiva unohdettiin vuosisadoiksi.

Valmis esitys historian tunnilla. Videolla esiintyi myös ryhmä 9. luokan oppilaita.

Opettaja	Ro	Oppiaine
Koski Jari		rehtori
Ahtola Marika		liikunta
Antti Auli		erityisopettaja
Ekko Johanna	17b	matematiikka, fysiikka, kemia
Ilomäki Kirsi		vararehtori, biologia, maantiede, terveystieto
Hohkuri Joonas		matematiikka
Koivula Juha		musiikki
Kopio Juha		kuvataide, viestintäkasvatus
Korhonen Hanna-Leena	19a	äidinkieli, kirjallisuus
Laato Anne	19b	uskonto, psykologia, filosofia
Peltomäki Henri		matematiikka
Rappu Marika		opinto-ohjaus
Salminen Niko	17a	historia, yhteiskuntaoppi
Siikilä Merja	18b	ruotsi
Viskari Katriina	18a	englanti

Ylioppilaat

Syksy 2019

Ellä Eetu

Kevät 2020

Aarikka Liisi, Airaksinen Nea, Aro Eemeli, Erkkilä Emilia, Grahn Pauli, Hakanen Inkeri, Hakanen Sanni, Jokela Ida, Koski Eeva, Kuivala Annika, Kurri Tuomas, Myllymäki Laura, Mäenpää Herman, Nieminen Josefiina, Ojaniitty Teemu, Palomäki Mia, Puosi Niilo, Rajamäki Tuomas, Reponen Lenni, Selin Matias, Sivonen Nelly, Suonpää Juulia, Tarkkanen Annika, Uusi-Kerttula Hilda, Viinamäki Konsta, Viitanen Rasmus, Viitaniemi Mari ja Viljanen Tuomas

Stipendit

Stipendit ovat nähtävänä koulun osoitteessa <http://www.nakkila.fi/koulut/lukio/>

Ilmoitusasiat

Ilmoitettavat asiat ovat nähtävänä koulun osoitteessa <http://www.nakkila.fi/koulut/lukio/>

Uvilan Pesä-Veikkojen D-pojat harjoittelivat pesäpallohallin tekonurmella Porissa.

Video

Kuvataiteen ryhmä teki tammikuussa Uvilan Pesä-Veikkojen juniorijoukkueelle videon, jota käytetään sponsoreita varten. Videolla pelaajat esittäytyvät ja kertovat vahvuuksistaan. Videon kuvasivat Eetu ja Anni Suominen.

Eetu Suominen esitteli kuvattua materiaalia Ismo Unkurille, Uvilan Pesä-Veikkojen valmentajalle.

Eetu ja Anni Suominen pesäpallohallissa Porissa.

